

Τα κουταλάκια και η λαβίδα

Υπάρχουν χριστιανοί που φοβούνται να μεταλάβουν για να μην κολλήσουν μικρόβια! Αν ήταν έτσι, δεν θα ζούσε κανένας από τους ιερείς, επειδή στο τέλος καταλύουν το περιεχόμενο του αγίου ποτηρίου, από το οποίο κοινωνούν συχνά εκατοντάδες πιστοί με χιλιάδες αρρώστιες.

Κι όμως, κανένας ιερέας δεν έπαθε ποτέ τίποτα. Το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου είναι «πυρ καταναλίσκον».

Ένα από τα πολλά περιστατικά που αποδεικνύουν περίτρανα την αλήθεια αυτή είναι και το ακόλουθο:

Όταν ο Μητροπολίτης Χίου Παντελεήμων Φωστίνης (†1962) ήταν ιεροκήρυκας Αττικής, πήγε κάποτε να λειτουργήσει στο φθισιατρείο της «Σωτηρίας».

Εκεί του έφεραν οι νοσοκόμοι μια πιατέλα με πολλά κουταλάκια.

Τι τα φέρατε αυτά; τους ρώτησε. Μας είπαν οι γιατροί να κοινωνήσετε μ' αυτά τους ασθενείς, αρχίζοντας από τους πιο ελαφρά και προχωρώντας στους πιο βαριά. Δεν χρειάζονται αυτά, απάντησε με πίστη ο ιερέας. Έχω την αγία λαβίδα. Πραγματικά, στη θεία λειτουργία κοινωνήσε κανονικά τους ασθενείς και ύστερα πλησίασε στην ωραία πύλη για να καταλύσει. Το έκανε αυτό για να τον βλέπουν όλοι, και να μάθουν οι γιατροί ότι η θεία Κοινωνία είναι φωτιά που καίει τα πάντα.

Πηγή: Βασιλοπούλου Χαραλάμπους αρχιμ., Θαύματα που είδαν τα μάτια μου, εκδ. «Ορθοδόξου Τύπου». Αθήνα

Από το βιβλίο « Θαύματα και Αποκαλύψεις από τη Θεία Λειτουργία» εκδ. Ι. Μονής Παρακλήτου. σελ 149

«Ο τρελός»

Ένα σχετικό περιστατικό συνέβη και το 1942 στα Ιωάννινα. Ο ιεροκήρυκας π. Βενέδικτος Πετράκης (†1961), μετά τη θεία λειτουργία στο εκκλησάκι του Κάστρου, πήγε στο εκεί νοσοκομείο, όπου στεγαζόταν και το φθισιατρείο, για να κοινωνήσει τους αρρώστους.

Ένας βαριά φυματικός, μόλις μετέλαβε, έκανε αιμόπτυση πάνω στο σεντόνι.

Αμέσως ο π. Βενέδικτος την πήρε με την αγία λαβίδα, την έφαγε και είπε να κάψουν το σεντόνι.

Οι γιατροί το είδαν και τρόμαξαν. «Τι κάνει αυτός ο τρελός»; φώναξαν.

«Σε λίγο θα τον δείτε με καλπάζουσα φυματίωση»!

Μα ούτε σε λίγο ούτε σε πολύ τον είδαν με καλπάζουσα. Η χάρη του μυστηρίου δεν επέτρεψε να πάθει τίποτα.

Πηγή: Βασιλοπούλου Χαραλάμπους αρχιμ., Θαύματα που είδαν τα μάτια μου, εκδ. «Ορθοδόξου Τύπου». Αθήνα

Από το βιβλίο « Θαύματα και Αποκαλύψεις από τη Θεία Λειτουργία» εκδ. Ι. Μονής Παρακλήτου. σελ 150

Ο δύσπιστος γιατρός

Ο μακαριστός Δημήτριος Παναγόπουλος (1916-1982), ο θεοφώτιστος λαϊκός

ιεροκήρυκας, κήρυξε ακόμα και στο νοσοκομείο «Σωτηρία», όπου άλλοι δεν πλησίαζαν από το φόβο της φυματίωσης.

Εκεί τον ακολουθούσε ο ιερέας π. Δημήτριος Παπαντώνης, που εξομολογούσε τους φυματικούς και τελούσε τη θεία λειτουργία.

Μια μέρα ένας γιατρός, που παρακολουθούσε τις ομιλίες προβληματισμένος, πλησιάζει τον ιεροκήρυκα και του λέει:

– Κύριε Παναγόπουλε, ο ιερέας είναι αδύνατον να καταλύει το περιεχόμενο του αγίου ποτηρίου. Κοινωνούν τόσοι ασθενείς από αυτό, κι όπως είναι γνωστό, το μικρόβιο της φυματίωσης μεταδίδεται με το σάλιο. Τι κάνει λοιπόν ο ιερέας το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου που περισσεύει;

Το χύνει στο χωνευτήρι; Αυτό όμως δεν είναι μεγάλη αμαρτία;

– Τέτοιο πράγμα δεν γίνεται ποτέ, αντέτεινε ο ιεροκήρυκας. Ο Χριστός δεν μολύνεται από μικρόβια. Κι από τα άχραντα Μυστήρια δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος μολύνσεως. Ο γιατρός όμως δεν μπορούσε να πιστέψει. Τότε εκείνος τον προέτρεψε να παρακολουθήσει την επόμενη θεία λειτουργία, και στο τέλος να σταθεί κάπου, ώστε να βλέπει τις κινήσεις του ιερέα την ώρα της καταλύσεως. Έτσι κι έγινε. Ο γιατρός είδε με τα μάτια του το λειτουργό να καταλύει το περιεχόμενο του αγίου ποτηρίου. Τον είδε μάλιστα να ρίχνει νάμα δυο-τρεις φορές, φροντίζοντας να μείνει ούτε ίχνος από το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου.

Από τότε ο γιατρός, όχι μόνο πίστευε, αλλά και εκκλησιαζόταν και κοινωνούσε μαζί με τους ασθενείς.

Από το βιβλίο «Θαύματα και Αποκαλύψεις από τη Θεία Λειτουργία» εκδ. Ι. Μονής Παρακλήτου. σελ 153